

Bilag 2.

ARBEJDSMINISTERIET

Den 15. maj 1968.

I anledning af samrådet med udvalget den 14. maj 1968 og de under samrådet førte drøftelser angående mulighederne for under en konflikt mellem Danmarks Styrmandsforening og Radiotelegrafistforeningen af 1917 på den ene side og Danmarks Rederiforening på den anden side at opretholde transport af landbrugsprodukter og fiskeriprodukter til udlandet har jeg i dag til morgen afholdt et møde med repræsentanter for Danmarks Rederiforening. Rederiforeningen var repræsenteret ved formanden, direktør Henry Jensen, næstformanden, skibsreder Georg Andersen, direktør Georg Andersen, DFDS, direktør R. Thøgersen, ØK, direktør V. Wenzell, Danmarks Rederiforening, og direktør K. W. Linnemann, Danmarks Rederiforening.

På mødet forelagde jeg det af Styrmandsforeningen og Radiotelegrafistforeningen af 1917 i skrivelse af 14. maj til regeringen og folketinget omhandlede tilbud til regeringen om, at de to organisationer betingelsesløst vil undtage landbrugseksporten og fiskeri-eksporten fra strejke ud over 22. maj 1968.

Jeg opfordrede Danmarks Rederiforenings repræsentanter til at give udtryk for, om man fra Rederiforeningens side kunne afgive et tilsvarende tilsagn.

Danmarks Rederiforening beklagede, at den måtte tage afstand fra, at der pålægges en af dens medlemmer, nemlig DFDS, en forpligtelse til at holde visse skibe, som bl. a. transporterer landbrugsprodukter og fiskeriprodukter, i fart under den af de to organisationer erklærede strejke.

Dette ville være ensbetydende med, at DFDS pålægges en forpligtelse til at holde skibe i gang, som ville komme til at sejle delvis tomme med påfølgende tab for DFDS. Danmarks Rederiforening betegnede det som helt urealistisk og urimeligt at pålægge DFDS sådanne vilkår for at afbøde de samfundsskadelige virkninger af den strejke, som de to officersorganisationer har iværksat for at gennemtvinge, hvad Rederiforeningen betegnede som „urimelige krav“.

Danmarks Rederiforening gjorde gældende, at en ordning af denne karakter ville tillade organisationerne at opretholde en meget langvarig strejke, som i første række ville ramme DFDS og udmarve dette selskab økonomisk samtidig med, at Rederiforeningen måtte give afkald på modaktionsretten på et vigtigt område.

Under disse omstændigheder beklagede Danmarks Rederiforening ikke at kunne afgive det ønskede tilsagn.

Louge Dahlgaard.